

Ռուսաստանի Դաշնության Պետդումայի պատգամավոր Կոնստանտին Չատուկինը գրել է. «Ադրբեջանը զենք է գնում Թուրքիայից և Պակիստանից, և հարց է առաջանում, թե ինչո՞ւ են հայերը զինվում, ինչո՞ւ է Ռուսաստանը զենք մատակարարում Հայաստանին: Անհրաժեշտ են համարում նշել, որ Ադրբեջանի վերջին գործողություններն ուղղված են Ռուսաստանի Դաշնության դեմ: Ադրբեջանը նույնիսկ չի ստորագրել ռուս խաղաղապահների մանդատը: Ադրբեջանն իր սադրանքներով փորձում է Ռուսաստանը ներգրավել ցանկացած միջադեպի մեջ, այնուհետև կասկածի տակ դնել խաղաղապահների ներկայությունը: Ռուսաստանը, Իրանը և Հայաստանը պետք է միասին գտնեն մեթոդներ, որպեսզի Ադրբեջանին «տեղը դնեն»»:

Հինգշաբթի
9 սեպտեմբերի 2021թ.
№ 18 (560)

ՀԻՍՏԱԿԻՐ ԵՎ ԳՐԱՏԱՐԱԿԻՉ
«ՍՅՈՒՆԻՅԱՑ ԱՇԽԱՐՀ» ՍԱՀՄԱՆԱՓՈՎ
ՊԱՏԱՍԽԱՆԱՏՎՈՒԹՅԱՐ ԸՆԿԵՐՈՒԹՅՈՒՆ:
ՏՊԱԳՐՎՈՒՄ Է 2003Թ. ՀՈԿՏԵՄԲԵՐԻ 1-ԻՑ:
ԳԻՆԸ՝ 100 ԴՐԱՄ

3301, Սյունիքի մարզ, ք. Կապան, Շահումյան 20/32:
(+374 91) 45 90 47
(+374 77) 45 90 47
syuniacyerkir@mail.ru

ISSN 1829-3468
2 1 0 1 8 >
9 771829 346006

Սյունյաց Երկիր

www.syuniacyerkir.am

Հայրենիքը պիտ սիրել անկախ իր քաղաքական ռեժիմից, ինչպես և անկախ մեր քաղաքական համոզումներից:

ԳԱՐԵԳԻՆ ՆԺԴԵՅ

«Չանգեզուրի միջանցքը» շարունակում է մնալ Ադրբեջանի երազանքը

Եվ բանի դեռ ադրբեջանցի օկուպանտները Սև լճում են, Իլիսի Ալիևը չի թաքցնում Չանգեզուրը զավթելու իր պլանները: «Արևմտյան Չանգեզուրը ներկայումս գտնվում է Հայաստանի վերահսկողության տակ: Բայց Չանգեզուրի միջանցքը բացելու արդյունքում մենք, անշուշտ, կօգտագործենք այն՝ մեր քաղաքացիներին իրենց նախնիների երկիր վերադարձնելու համար», – այս մասին Քարվաճառի և Քաջաթաղի շրջաններ այցի ընթացքում ասել է Ադրբեջանի նախագահը:

«Այդպիսի պլաններ կան, և դա բնական է: Քանի որ մեր քաղաքացիները բռնի ուժով վտարվել են ոչ միայն Չանգեզուրի շրջանից, այլև Գեջայից (Սևան): Նրանք իրավունք ունեն ապրելու իրենց նախնիների հողում: Մենք դա թողել ենք հաջորդ էտապում», – ասել է նա:

Այն դպրոցներում, որտեղ ուսուցչի պակաս կար, այդ առարկաները կկարողանան դասավանդել էլեկտրոնային եղանակով

Այս սեպտեմբերից այն դպրոցները, որտեղ առարկայական ուսուցչի պակաս կար, այդ առարկաները կկարողանան դասավանդել էլեկտրոնային եղանակով՝ մենթոր դպրոցների միջոցով: Այս մասին հայտնում է ԿԳՄՍ նախարարի տեղակալ Ժաննա Անդրեասյանը:

«Հիշեցնեմ, որ նախորդ տարի ուսուցչի պակաս ունեցող 101 դպրոցներում էլեկտրոնային ուսուցման համար անհրաժեշտ սարքավորումներով հագեցված դասասենյակներ ստեղծվեցին:

Այս տարի ընտրվեցին 18 մենթոր դպրոցներ, որոնց ուսուցիչները պետք է դասավանդեն ուսուցչի պակաս ունեցող դպրոցներում էլեկտրոնային եղանակով:

Այժմ Կրթական տեխնոլոգիաների ազգային կենտրոնն իրականացնում է 18 դպրոցների վերապատրաստումներ:

Սեպտեմբերից մենթոր դպրոցները կիրականացնեն անհրաժեշտ առարկաների էլեկտրոնային դասավանդումն այն երեխաների համար, որ հակառակ պարագայում զրկված կլինեին տվյալ առարկան սովորելու հնարավորությունից:

Սա ևս մեկ միջոց է՝ կրթության հասանելիությունն ապահովելու:

Հիշեցնեմ նաև, որ գործում է սահմանամերձ և բարձրլեռնային համայնքներ ուսուցիչների գործուղման էլեկտրոնային շտեմարանը՝ kadrer.emis.am հասցեով, 196 թափուր հաստիք է ներկայացված այս պահին: Սիրելի մանկավարժներ, դիմե՛ք, համալրե՛ք թափուր հաստիքները», – գրել է Անդրեասյանը:

Ինչ է կատարվում Չանգեզուրի պղնձամոլիբդենային կոմբինատում

Չանգեզուրի պղնձամոլիբդենային կոմբինատի 12.4 տոկոսի բաժնետեր «Չանգեզուր մայնինգ» ընկերությունը, որի վերջնական սեփականատերը Ռուսաստանի առողջապահության ու սոցիալական զարգացման նախկին նախարար Միխայիլ Չուրպաբովն է, դատական չորս հայց է ներկայացրել կոմբինատի ու նրա

մյուս բաժնետիրոջ դեմ:

Հայցերից երկուսով Չուրպաբով պահանջում է համապատասխան առքուվաճառքի գործարք, որով «Չանգեզուրի պղնձամոլիբդենային կոմբինատ» ՓԲԸ-ն հետ է գնել կոմբինատի բաժնետոմսերի շուրջ 75 տոկոսը, անվավեր ճանաչել, իսկ մյուս երկու-

սը վերաբերում են նախապատվության իրավունքով այդ բաժնետոմսերը ձեռք բերելուն:

«Չանգեզուր մայնինգի» շահերը դատարանում հուլիսից ներկայացնում է «Կոնցեռն դիալոգ» ընկերությունը, մասնավորապես՝ փաստաբաններ Արամ Օրբեյանն ու Նարինե Բեգլարյանը: Միխայիլ Չուրպաբովը պղնձամոլիբդենային կոմբինատում

Շարունակությունը՝ էջ 3

«Մամ, բա մեր պապան ե՞րբ է գալու», - ասում է զոհվածի երեքամյա որդին՝ Տաշտունում հուշաքարը բացելու արարողության ժամանակ

Սեպտեմբերի տարածաշրջանի Տաշտուն գյուղում հավերժացրին 44-օրյա պատերազմում նահատակված 22 մեղրեցիների հիշատակը: Նախաձեռնության հեղինակը տաշտունցի Էդիկ Մինասյանն է՝ եղբայրների հետ, որն իրականություն է դարձել քարագործ վարպետ Կարեն Սահակյանի ջանքերով:

Տարիներ առաջ, գյուղ չհասած՝ Տաք աղբյուր անվանյալ վայրում, Էդիկն անմահացրել էր հոր հիշատակը՝ խաչքար-աղբյուրով: Արցախյան 3-րդ պատերազմից հետո որոշեց զոհված մեղրեցիների հիշատակը հավերժաց-

նել հուշաքար-կողողով: Այդ գործը գլուխ բերելու համար իրենց նպաստը բերեցին որոշ նախանձախնդիր մարդիկ:

Օգոստոսի 29-ին՝ կեսօրին մոտ, Տաք աղբյուր կղզվող վայրում մարդաշատ էր, մարդիկ այդտեղ էին գալիս ծաղիկներով... Հավաքվել էին 44-օրյա պատերազմում զոհվածների հարազատները, տարբեր վայրերում բնակվող տաշտունցիներ, մոտակա գյուղերի բնակիչներ, Արցախյան 3-րդ պատերազմի մասնակիցներ, տարբեր տարիքի և զբաղմունքի մարդիկ: Հավաքվածների մեջ տեսնում ենք

Շարունակությունը՝ էջ 8

2021թ. նոյեմբերի 14-ին Կապան համայնքում տեղի կունենան ավագանու արտահերթ ընտրություն

Հանդիպեցին հայրենակիցներին

Քիմիական գիտությունների դոկտոր, պրոֆեսոր, Հայաստանի ազգային պոլիտեխնիկական համալսարանի ընդհանուր քիմիայի և քիմիական տեխնոլոգիաների ամբիոնների վարիչ Գագիկ Թորոսյանը և 1990-1995 թթ. ՀՀ Գերագույն խորհրդի պատգամավոր, «Գերագույն խորհուրդ» պատգամավորական ակումբի նախագահ Ռուբեն Թորոսյանը արմատներով Կապանի տարածաշրջանի Ագարակ գյուղից են: Սեպտեմբերի 7-ին եղբայրները եղան իրենց նախնիների ծննդավայրում, այցելեցին նրանց գերեզմաններին: Հայրը կանգառը Սյունիքի մարզային գրադարանն էր, որի սպասարկման բաժնում հանդիպեցին նրա աշխատակիցների և ընթերցողների հետ: Մինչ այդ իրենց անձնական գրադարանից գրքեր՝ գեղարվեստական, գիտական, մանավանդ բնապահպանական թեմանով, հանձնեցին գրադարանին: Գ. Թորոսյանը հեղինակ է 300-

ից ավելի հոդվածների, որոնք տպագրվել են «Առավոտ», «Իրավունք», «Голос Армении» և այլ թերթերում, ամբողջացել «Հետադարձ հայացք» և «Հետադարձ հայացք-2 կամ 20 տարի անց» գրքերում: Դրանք ևս հանձնվեցին գրադարանին:

Գագիկ Թորոսյանը, ով գիտաժողովների է մասնակցել աշխարհի մոտ 60 երկրում, սպասարկման բաժնի Ամերիկյան անկուսում հետաքրքրական դրվագներ ներկայացրեց իր աշխատանքային գործունեությունից, հիմնականում արտասահմանյան գործուղումների հետ կապված, նաև զանազան երկրների և ազգերի սովորույթներին առնչվող: Ամառային գրույցի մի մասն առնչվում էր սպիտաբաժնի հետևանքների և նրա հանդիպումներին:

Բանախոսը վերջում պատասխանեց ներկաներին հետաքրքրող հարցերին:

ՎԱՐՄԱՍ ՕՐԲԵՆՅԱՆ

Իմ ընկեր Մխիթար Հայրապետյանին՝ դեռ մոտ չէ իրիկնաժամը, դեռ անելիք ու ասելիք ունեք

Գրեթե շաբաթը մեկ այցի եմ գնում հայրենի Հարժիս. դա ինձ համար, կարծեք, ուխտագնացության պես մի բան է դարձել: Գնում եմ ուժ առնելու նրա հողուչրից, իմ մանկության կածաններից: Գնում եմ արած-չարած պարզաչրելու, իմացած-չիմացած նժարելու այն մարդկանցից քաղած իմաստություններից, ովքեր, ավարդ, այլևս չկան:

Բայց և, բարեբախտաբար, կան արժանահար մարդիկ, ովքեր շարունակում են գյուղի բազմադարյա ավանդույթները, ովքեր տեր են մեր ազգային-քրիստոնեական արժեքներին, ովքեր պահում-պահպանում են գյուղի՝ սերունդների ջանքերով հյուսված դիմագիծը, որոնց ջանքով հայի անմահության համ ու հոտն է իշխում օրինյալ այդ եզերքում: Այդ մարդկանցից է Մխիթար Հայրապետյանը, ում 70-ամյակը լրանում է այսօր:

Դեռևս գյուղի դպրոցի բարձր դասարաններում սովորելիս՝ շատերս էինք ձգտում ընդօրինակել նրան, ով արդեն դպրոցն ավարտել էր բարձր առաջադիմությամբ, ստացել բարձրագույն կրթություն և սովորում էր ասպիրանտուրայում: Հետո (ի տարբերություն շատերի) վերադարձավ գյուղ և ագրոնոմ-գիտնականի մասնագիտությամբ ծառայեց իր բնօրրանին:

Անկախության տարիներին, երբ արդեն լուծարվեց գյուղի պետական տնտեսությունը, նրա փորձն ու գիտելիքները շարունակեցին օգտագործել տարածքային ու տեղական իշխանությունները: Կարողացավ գյուղափակական անհատական տնտեսություն հիմ-

նելու և խելամիտ կազմակերպելու ուսանելի օրինակներ ցույց տալ, համագյուղացիներին օգտակար լինելու կյանքով ապրել: Եվ այդպես՝ մինչև այսօր...

Ու այդ ամենի շնորհիվ է, որ Գորիսի ու Մխիթարի տարածաշրջաններում դաշտավարության ոլորտի լավագույն մասնագետի համբավ է ձեռք բերել: Միևնույն ժամանակ՝ առավել գնահատելի է մարդկային, ընկերական հարաբերություններում նրա պահվածքը, գյուղի՝ շատ-շատ դեպքերում դեռևս կուսակալ, անարատ հարաբերությունները կրելու և պահպանելու նրա ձգտումը:

Հոկտեմբերի 1-ից աշխատող քաղաքացիները 2 շաբաթը մեկ անգամ ՊՇՌ բացասական թեստ պետք է ներկայացնեն

«Հոկտեմբերի 1-ից ուժի մեջ է մտնում բոլոր տնտեսվարողների աշխատակիցների պարտադիր 2 շաբաթը մեկ անգամ ՊՇՌ թեստի իրականացման պահանջը: Բացառություն են կազմում հղիները, պատվաստվածները և բժշկական ցուցում ունեցողները», – ասել է ՀՀ առողջապահության նախարար Անահիտ Ավանեսյանը:

Ինչ վերաբերում է պատվաստանյութերին, նախարարը հավաստիացրեց, որ չինական պատվաստանյութի և Astrazeneca-ի մատակարարումների հետ կապված խնդիր չկա:

Կված լինի խորհրդի կազմում ընդգրկվողների թիվը: Կտրուկ դեմ եմ, որ նույն անձը ներառված լինի տարբեր դպրոցների կառավարման խորհրդում:

– **Դասագիրք, ուսումնական ծրագրեր... Հե՞ք կարծում, որ խնդիրներ ունենք այդ ոլորտում: Եթե չափորոշիչի փոփոխություն տեղի ունենա (ինչպես քիչ առաջ նշեցիք), ապա, ինքնըստիսբան, փոփոխություններ կկատարվեն նաև դասագրքերում ու ծրագրերում:**

Դուք կարո՞ղ եք դասագրքաստեղծ աշխատանքի ավելի արդյունավետ ձև առաջարկել:

– Ենթադրվում է, որ չափորոշիչի փոփոխության դեպքում կլինեն նաև ծրագրային և դասագրքային փոփոխություններ: Սկսեմ հիմքից՝ եթե ցանկանում եմ նոր կրթական համակարգ ունենալ, պետք է մշակվի նոր հայեցակարգ...

Ուղղակիորեն ծրագիրը 10-20 տարվա համար է, որից էլ բխում են մյուս փաստաթղթերը:

Հիմա մեզ մոտ ռազմավարության վերաբերյալ բնարկումներ չկան, ուղղակի որոշակի դասագրքային փոփոխություններ կլինեն: Ես այն կարծիքին չեմ, որ դասագրքերը լիարժեք լավն են: Լավն էլ ունենք, բայց վատն էլ

անկա է: Դասագրքերի կազմման գործընթացում մի ժամանակ ներառված էին ակադեմիական, գիտական աստիճան ունեցող անձինք: Այդ ժամանակահատվածում մատչելիության խնդիր առաջացավ: Այսինքն՝ տեղ էինք տալիս ակադեմիական մակարդակին, որը բարդ էր աշակերտի համար: Դասագիրքն առարկայի նկատմամբ հրապուրանք ստեղծելու համար է, իսկ մնացածը պայմանավորված է դասավանդողի վարպետությամբ:

Հիմա մրցույթի մասնակցում են հրատարակչությունները... Նախարարությունը ստեղծում է երկու մրցույթային հանձնաժողով՝ ուսուցիչներից և դասախոսներից:

Այս հարցի շուրջ նույնպես բնարկումներ պետք է կազմակերպել:

– **Կորոնավիրուսի ժամանակ դպրոց բխվեց նոր իրողություններ, դրանցից մեկը հեռավար ուսուցումն է: Հիմա էլ՝ այն դպրոցներում, որտեղ առարկայական ուսուցչի պակաս կլինի, տվյալ առարկաները կկարողանան դասավանդել էլեկտրոնային եղանակով՝ մենթոր դպրոցների միջոցով: Հեռավար ուսուցում, էլեկտրոնային դասավանդում... Դրա արդյունավետության ձեր գնահատականը՝ նախորդ ուսումնական տարվա փորձը նկատի ունենալով:**

– Բնական է, որ լավ արդյունք չի տալիս: Կենդանի շփումից լավ ուսուցման ձև գոյություն չունի: Ինչ վերաբերում է մենթոր դպրոցների միջոցով հեռավար կրթության կազմակերպմանը, այն կարող է միայն ժամանակավոր լուծում լինել:

Հարցի լուծումն այն է, որ կարողանանք անցնել կենդանի ուսուցման, ապահովել դասապրոցեսում ներառված բոլոր անձանց առողջությունը: Հեռավար կրթությունը չի կարելի անվերջ շարունակել:

– **Ուսուցման երկարորյա ձևաչափ... Ձեր դիտարկումը:**

– Ծնողներն աշխատում են, երեխաների միայն քիչ մասն է գնում պարապմունքների, ուստի և երկարորյա ուսուցումն անհրաժեշտ է: Երկարորյալ պարապող պետք է աշխատավարձ ստանա, պիտի երեխաներն ապահովվեն սննդով. դա լրացուցիչ ծախս է պետության համար: Ենթադրելով ծախսերի մի մասը փոխհատուցում են ծնողները, բայց գիտենք, որ ծնողների վճարումն անհարկ է մեծ չէ:

– **Ինչպե՞ս հասկանալ, որ հանրակրթական դպրոցի տված գիտելիքները բավարար չեն լինում բուհ ընդունվելու համար. իսկ միգուցե սխալ է իմ այդ դիտարկումը:**

Զմուռանալ՝ խորհրդային տարիներին դպրոցական ծրագիրը յուրացրած երեխան գնում և բուհ էր ընդունվում... Իսկ հիմա՞ պարտադիր կարգով կրկնուսուցիչ բուրավոր երեխան պետք է անցնի:

– Դա ծրագրային խնդիր չէ: Արդյո՞ք հնարավոր է 45 րոպեում այդքան մարդու կրթել... Կա նաև խզվածություն դպրոցում տրվող գիտելիքի և բուհերի պահանջների միջև: Ես կտրուկ դեմ եմ թեստային գնահատման համակարգին, դա կարելի է համարել գնահատման ձևերից մեկը, բայց ոչ համատարած թեստային գնահատման անցնել: Երեխաներ կան, որ գրատախտակի մոտ անկարող են ֆիզիկայի ու մաթեմատիկայի վերաբերյալ երեք նախադասություն արտաբերել, բայց թեստային ձևաչափով բարձր գնահատական են ստանում:

Տարիներ առաջ ստեղծվեց ԳԹԿ-ն, որը համարում եմ ծախսատար ու ավելորդ հիմնարկ: Ես գյուղական ուսուցչի հետ եմ գրուցում, ասում է՝ երեխան, որ պարզ բանաձև չի կարողանում կիրառել, թեստով 11 միավոր է հավաքում և բուհ ընդունվում: Ընդ որում այդ թեստի որևէ տող չի գրել, միայն մի բանի տեղ իբր նշան է դրել:

ՀԱՐՑԱԶՈՐՈՒՅՑԸ՝ ՍԱՍՎԵԼ ԱԼԵՔՍԱՆՅԱՆ

Որ չընդհատվի կապը հայրենի գյուղի հետ

Օգոստոսի 31-ին Գորիսի տարածաշրջանի Խնձորենի միջնակարգ դպրոցում տեղի ունեցավ յուրօրինակ մի իրադարձություն: Գործարար Սենիկ Ջուլիանյանի երեք զավակները կրթօջախի իրենց տարեկիցներին նվերներ հանձնեցին. ավագ դուստրը՝ Նոթբուբե, մյուս երկուսը՝ պալանտներ: Սենիկ Ջուլիանյանն այսպես է մեկնաբանում քայլը. «Դրանով ապրող մատաղ սերունդն իրենց ծնողների ծննդավայրի հետ կապը չափտի խզի: Սրանով նաև ուժ, եռանդ, ոգևորություն ենք հաղորդում գյուղաբնակ երեխաներին»:

«Մամ, բա մեր պապան է՞րբ է գալու», - ասում է զոհվածի երեքամյա որդին՝ Տաշտունում հուշաքարը բացելու արարողության ժամանակ

Սկզբը՝ էջ 1

Նաև Ազարակի պղնձամուրիբղենային կոմբի-Նատի տնօրեն Անդրեյ Միլյակովին:

Մինչ արարողությունը սկսվելը զրուցում ենք զոհվածների հարազատների հետ: Որդի կորցրած Յանկեա Չարուբունյանի հայրը Նահատակվել է Մեծ հայրենականում 1942 թվականին: Երեք տարեկան էր, երբ հայրը մեկնեց ռազմաճակատ: Մերօրյա կովում է՝ 2021 թ. հոկտեմբերի 22-ին, իր Անդր գավառն անօդաչուի հարվածից զոհվեց: Յիմա նրա որդին է երեք տարեկան: Շատ տխուր զուգահեռություն...

Ի դեպ, գյուղի գեղատեսիլ մի անկյունում հուշադրոյր է կառուցվել Անդր Չարուբունյանի հիշատակին, որտեղ նույնպես եղանք և հարգանքի տուրք մատուցեցինք:

81-ամյա Մերօրի Շատրյանն այս պատերազմում կորցրեց (չորս տղա ունի) իր կրտսեր որդուն՝ Անդրանիկին, ով երկու դուստր ունի: Որդեկորոյս հայրն ասում է, որ Անդրանիկը տան միակ կերակրողն էր: Եվ փաստն այնքան տխրեցնող է, որ մեր զրույցն ակամա ընդհատվում է...

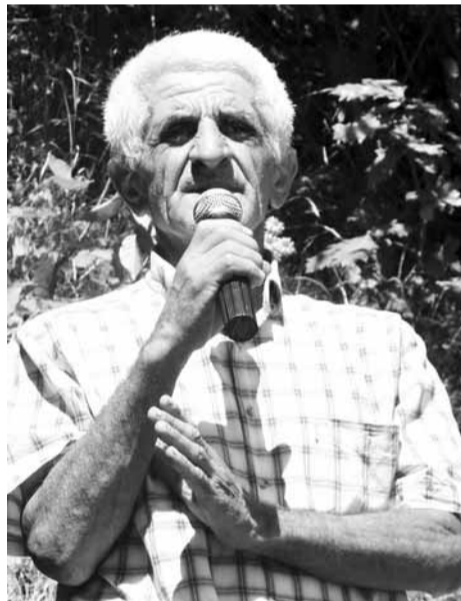
...Մարդիկ սպասման մեջ են. զսպված հուզմունքը վերածվում է հեկեկոցի, երբ հուշաքարը պարուրող սավանը ցած է սահում: Չնչում են իրագեյային համազարկեր...

Մարմարյա քարին փորագրված է 44-օրյա պատերազմի Նահատակ 22 մեղքեցիների անունները:

Մեղքի տարածաշրջանի հոգևոր հովիվ տեր Ռաֆայել քահանա Խաչիկյանն օրհնում է խաչքարը և հոգեհանգստյան պաշտոն կատարում: Նաև արտասանում է ընկածների անունները՝ հավելելով, որ նրանք զոհվեցին վասն հավատո և վասն հայրենյաց: Տեր Ռաֆայելն իր խոսքում, մասնավորապես, այն փաստն ընդգծեց, որ չկա ավելի մեծ նվիրվածություն, քան երբ մեկն իր կյանքը զոհաբերում է դիմացիկի համար: Նրանք իրենց կյանքը զոհաբերեցին հայրենիքի և մեզանից յուրաքանչյուրի համար: Ուրեմն թող անմար լինի նրանց հիշատակը...

Սգո արարողության մասնակիցները ծաղիկներ են խոնարհում հուշաքարի պատվանդանին, համբուրում զոհվածների դիմակարները...

«Մամ, բա մեր պապան է՞րբ է գալու», - զոհվածի կին Մելինեի գրկում փոքրիկի հար-

9ը լողներին սիրող կտոր-կտոր է անում...

Ահա և Արցախյան երրորդ պատերազմում Նահատակված մեղքեցիների անունազանգումները, որոնց լուսանկարները տեղադրված են հուշակոթողին՝

Շատրյան Անդրանիկ, Չարուբունյան Անդրանիկ, Չոփանիսիյան Արսեն, Դուկասյան Տիգրան, Մաթևոսյան Ժիրայր, Սիմոնյան Արմեն, Մաթևոսյան Դավիթ, Բելլայան Մակար, Չաբարյան Անդրանիկ, Խաչատրյան Արթուր, Չարուբունյան Արմեն, Չարուբունյան Տիգրան, Միրզոյան Կարեն, Մկրտչյան Յայկ, Մկրտչյան Կազգեն, Մնացականյան Սպարտակ, Սարգսյան Սուրեն, Սարգսյան Նարեկ, Բաղդասարյան Արմեն, Ազիզյան Արտաշես:

Տաշտունը մարզկենտրոնից հեռու է 60, Մեղրի քաղաքից՝ 25 կիլոմետր, բարձրությունը ծովի մակերևույթից 1950 մետր է, կարգավիճակը՝ սահմանամերձ և բարձր լեռնային: Տաշտունը հիշատակվում է Այունյաց տան պատմիչ Ստեփանոս Օրբելյանի «Այունիքի պատմություն» աշխատության մեջ, ավելի ստույգ՝ Տաթևի վանքի հարկատու գյուղերի ցանկում: Արևիք գավառում ընդգրկված

գյուղը Տաթևի վանքին վճարում էր 12 միավոր հարկ:

Ուշ միջնադարում Տաշտունը եղել է գրչության կենտրոն: Տաշտուն է անվանվել (Դաշտոն ձևով) Այունիք Նահանգի Արևիք

գավառի մի մասը: Գյուղում պահպանվել է բառամույթ զմբեթավոր բազիլիկ Սբ Ստեփանոս եկեղեցին: Եկեղեցու ներսում ցուցանակ է փակցված (վաղուց արդեն խուճաքած), որ վկայում է, թե հուշաքարը պահպանվում է պետության կողմից. կառուցված է 10-րդ դարում, վերակառուցված՝ 17-րդ դարերում:

Գյուղի կենտրոնում վեր է խոյանում երկրորդ աշխարհամարտում զոհված տաշտունցիների հիշատակը հավերժացնող հուշարձանը: Տեղեկացանք, որ Մեծ հայրենականում զոհվել է 70-ից ավելի տաշտունցի, որոնց անունները փորագրված են հուշակոթողին: Թող հավերժ լինի նրանց հիշատակը...

Ամենատխուրդ՝ մերօրյա կյանքին առնչվող, որ իմացանք Տաշտունում, այն էր, որ երկու տարի առաջ փակվել է գյուղի դպրոցը: Վերջին ուստարում երկու աշակերտ է ունեցել կրթօջախը, միևնույն, ինչպես տեղեկացրեց մեր զրուցակիցը, ժամանակին 120 աշակերտ էր սովորում այդ դպրոցում: Ակամա հիշում եմ ժամանակների բնությունը բռնած ճշմարտությունը՝ գյուղը դարձրել է կանգուն...

Չ.Գ. Ի հիշատակ Նահատակների, հավատ արարողության, գյուղի հանդիսությունների սրահում կազմակերպվեց սիրո և համերաշխության ճաշ:

ՎԱՅՐԱՍ ՕՐԲԵԼՅԱՆ

Այունյաց երկիր

ՀԻՆՈՒՄԵՐ ԵՎ ՀՐԱՏԱՐԱՎԻՉ «ՍՅՈՒՆԻՅԱՆ ԱՇԽԱՐՀ» ՍԱՀՄԱՆԱՓՈՎ ԴԱՏԱՍԽԱՆԱՏ-ՎՈՒԹՅԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹՅՈՒՆ: ՏԴԱԳՐՎՈՒՄ Է 2003Թ. ՀՈԿՏԵՄԲԵՐԻ 1-ԻՑ:

Գլխավոր խմբագիր՝ **ՍԱՄՎԵԼ ԱՆԵՑՄԱՆՅԱՆ**

3301, Այունիքի մարզ, ք. Կապան, Շահումյան 20/32:

(+374 91) 45 90 47
(+374 77) 45 90 47

syuniacyerkir@mail.ru
www.syuniacyerkir.am

Թղթակցությունները չեն գրախոսվում և հեղինակներին չեն վերադարձվում: Խմբագրության և հեղինակների կարծիքները կարող են չհամընկնել: Կյուրերը ներկայացնել մեքենագիր վիճակում:

«ԳՐՎԱԾԴ - ԾԱՆՈՒՑՈՒՄ» բաժնում

Թերթը տպագրվում է «Տիգրան Մեծ» հրատարակչության տպարանում: Չափերը՝ ք. Երեւան, Արշակունյաց 2:

Ծավալը՝ 2 տպագրական մամուլ: Տպագրականը՝ 1030, գինը՝ 100 դրամ: Ստորագրված է տպագրության 09.09.2021թ.: